

Ens ha arribat

Pressions a Otegi

El Ministeri de l'Interior està inquiet perquè veu que ETA, a banda d'algun comunicat, no fa passos decidits cap a la

desaparició. Per això alguns assessors aconsellen al ministre que traslladi Otegi a alguna presó al sud d'Espanya.

Botín a Catalunya

Sembla que el Banco Santander continua interessat a adquirir Catalunya Caixa i guanyar pes al conjunt de l'Estat.

Aquesta operació es faria a través de Banesco. Ara hi ha moviments discrets que es podrien concretar al gener.

Són faves comptades

Martí Gironell

'Victus ab amore'

He acabat de llegir la novel·la d'Albert Sánchez Piñol i m'ha agradat. D'entre les gairebé sis-centes pàgines, però, em quedo amb dues frases que per mi no només són memorables sinó que són la clau. El desllorigador per entendre no tan sols la novel·la sinó també la Història en general, que sempre és més fàcil d'arribar-hi a través de les històries en minúscules. L'una és: "L'amor és una merda." I l'altra: "No sabràs fins que et donis, no et donaràs fins que sàpigues." La primera és categòrica i contundent i és en la base de la segona que sembla que es mossegui la cua perquè és causa i efecte. L'amor és una merda perquè quan te n'adones, que t'ha posseït, quan saps que estàs enamorat reconeixes que ho donaràs tot,

L'amor et dona la llibertat de fer el que vulguis

fins i tot la vida, sigui per la causa que sigui. Qui arriba a aquesta conclusió és el mateix penques d'en Martí Zuviria. Un paio que semblaria esquerp a totes les qüestions sentimentals i de cor però que hi cau de quatre grapes. M'ha quedat ben clar que entre aquell seny tan nostrat, que se suposa que ens dona la tranquil·litat, la parsimònia, la calma abans de prendre qualsevol decisió —encara que després tampoc sigui garantia que l'encertem— i l'orgull tan castellà, a mig camí de l'heroisme absolut i la més sublim de les ximpleries, em quedo amb la paraula que tot ho mou en aquest món: l'amor. Els que van donar la vida en aquell fatídic 11 de setembre de 1714 i no van desertar, ni fugir, ni escapar-se, ho van fer per amor. Les coses no es fan ni per lleialtat, ni per sacrifici, ni per interès, ni per ideals, ni per diners... o sí que es fan per tots aquests motius i pels que ens puguem inventar i en la novel·la hi ha una colla de personatges que compleixen aquests requisits. Ara, tot allò que es fa per amor es fa de manera plaent, no pesa, no és cap càrrega, sense cap remordiment de consciència. L'amor et dona la llibertat de fer el que vulguis. No sé vostès, però ja hi firmaria que els nostres polítics s'inspirassin o s'emmirallessin en aquesta actitud que molts catalans van tenir en aquell episodi clau i demostrassin el mateix amor a l'hora de treballar pel país. Si sant Agustí diu que l'amor tot ho venç, *amor omnia vincit*, doncs siguem vençuts per l'amor, *victus ab amore*.

Les cares de la notícia

MINISTRE D'EDUCACIÓ

José Ignacio Wert

Incendiari irresponsable

Ja és prou complicat fer una llei per solucionar un problema que no existeix; però si a més aquesta llei serveix per provocar un conflicte, el que la promou és un incendiari irresponsable. Si Wert es molestés a venir a conèixer el territori per al qual vol fer la llei, demanaria excuses i marxaria. Avergonyit.

MINISTRA D'OcupACIÓ

Fátima Báñez

Estadística nefasta

És cert que la culpa que augmenti l'atur no és tota d'ella, sinó d'una crisi de consum, de crèdit, de confiança i, fins i tot, de decència; però Fátima Báñez es va precipitar, com altres dirigents populars, en afirmar que l'Estat ja començava a sortir-se'n. Que calli i que parli només quan sigui veritat.

PRESIDENT EN FUNCIONS

Artur Mas

El país se la juga

El català és un dels nuclis del nostre país. Sense el català també existiria Catalunya, encara que segurament no seria tan igual a Espanya com es vol a Madrid. Però ara s'està congriant una agressió intolerable. El país ha de fer pinya en defensa de la llengua i de l'escola. Mas ja ha fet el primer pas.

ALCALDE DE SABADELL

Manuel Bustos

Retirada a temps

Manuel Bustos, com qualsevol altre polític sobre el qual hi ha sospites d'algun fet delictiu, té dret a la presumpció d'innocència. És un principi que sovint s'oblida. Tenim tendència a fer-ne escarni. Després, si queda confirmada la seva innocència, pocs demanen excuses i el mal ja està fet.

Vuits i nous

Amb avarícia

Vaig dir, perquè m'ho havia assegurat el meu informant infal·libre, no perquè m'ho inventés ni m'ho imaginés, que el govern de Rajoy preparava una revenja postelectoral contra Mas i el seu govern, i, en definitiva, contra els catalans, i em van respondre que era al contrari: que Rajoy havia donat ordres als seus subalterns de suavitzar relacions amb Catalunya i fer-se estimar. Dilluns, una setmana després de les eleccions, sabíem que el ministre de Cultura i Ensenyament, Ignacio Wert, tenia enllestida la llei més lesiva contra l'ensenyament en català i del català que mai s'hagi articulada en democràcia. O el ministre no hi sent o no era a la re-

unió on Rajoy va impartir ordres o el meu informant és de debò infal·libre i el dels altres no val res. I això que jo no em bellugo per Madrid, que és on millor s'haurien de captar les intencions governamentals. Observin que el mi-

nistre presenta la llei després de les eleccions, i no abans. Semblaria que si l'hagués feta pública abans, en plena

campanya, hauria hagut d'afavorir el PP de l'Alicia Sánchez Camacho, que és el partit també de Wert. Passa que el PP es refia tan poc dels catalans que no es refia ni dels catalans que voten el PP. Per por que alguns votants del PP es possessin les mans al cap davant una llei tan maligna, la treuen quan posar-se les mans al cap ja no serveix de res. Quins paperots, Alí-

cia, quins paperots. L'Alicia va anar pels casals d'avis advertint que amb una Catalu-

nya independent no hi hauria pensions. L'endemà de saber-se els resultats, l'Espanya independent va abaixar les pensions.

La llei del ministre Wert ha fet dir a alguns esperançats que tindrà la virtut de precipitar la independència. Com que la data d'aquest fet no està enlloc fixada, jo no entenc què vol dir que l'hagi de precipitar i avançar. Jo només entenc que ens volen fer patir i que mentrestant patirem. Són dolents amb avarícia.

I esperin-se, perquè el president Mas, que alguna cosa s'ensumava, ja que també té informants infal·libles, va dir divendres passat amb una veu petita que "confiava" que el govern de Rajoy no seria hostil amb el territori més productiu i exportador de l'Estat. Què vol dir això? Vol dir que ho serà. Ara la llengua, aviat les transferències que no ens vindran. Amb avarícia.